

เรื่อง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๒๘ มาตรา ๑๔๘ และมาตรา ๑๕๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ หรือไม่

๑. ความเป็นมาและข้อเท็จจริงโดยสรุป

พนักงานอัยการจังหวัดลำพูน เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องนายประสงค์หรือมานะ แก้วลือ ที่ ๑ และ นายนิยมหรือเปี้ยก กัลจาก ที่ ๒ เป็นจำเลยในคดีอาญาต่อศาลจังหวัดลำพูน ฐานความผิดมั่วสุมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป กระทำการให้เกิดการวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง โดยเป็นหัวหน้าในการกระทำความผิด ร่วมกันปิดกั้นทางจราจรในลักษณะกีดขวางทางจราจร ขอให้ศาลพิจารณาคดีพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ และมาตรา ๒๑๕ และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๒๘ มาตรา ๑๔๘ และมาตรา ๑๕๒ จำเลยที่ ๒ ยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดลำพูนขอให้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๒๘ มาตรา ๑๔๘ และมาตรา ๑๕๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ หรือไม่

ศาลจังหวัดลำพูนเห็นว่ายังไม่มีคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว จึงส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑

๒. ประเด็นเบื้องต้น

ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่งหรือไม่ เห็นว่า ตามคำร้องมีประเด็นโต้แย้งที่ยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับบทบัญญัตินี้มาก่อน กรณีจึงต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๑๓) จึงมีคำสั่งรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

ระหว่างพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๔๔-๔๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ วินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๖๓ ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ จึงไม่จำต้องวินิจฉัยซ้ำอีก

ส่วนประเด็นที่ว่า พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๕๒ ขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ หรือไม่ เห็นว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว เป็นบทบัญญัติว่าด้วยบทกำหนดโทษ ซึ่งโดยเนื้อหาของบทกำหนดโทษนี้ไม่มีกรณีที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใดได้

๓. ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยมีเพียงว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ๖๙ และมาตรา ๗๐ หรือไม่ และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๒๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ หรือไม่

ประเด็นที่หนึ่ง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ๖๙ และมาตรา ๗๐ หรือไม่ เห็นว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดมั่วสุมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ใช้กำลังประทุษร้าย ชูเชียวว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดให้เกิดการวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ วรรคสอง

บัญญัติว่า ถ้าผู้กระทำความผิดคนหนึ่งคนใดมีอาชญา บรรดาผู้ที่กระทำความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และวรรคสาม บัญญัติว่า ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นหัวหน้า หรือเป็นผู้มีหน้าที่สั่งการในการกระทำความผิดนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๙ เป็นสิทธิของชนชาวไทยที่จะต่อต้านโดยสันติวิธีซึ่งการกระทำใด ๆ ที่เป็นไปเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญโดยมีเจตนารมณ์ที่จะป้องกันมิให้มีการกระทำใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิชอบด้วยรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๐ เป็นหน้าที่ในการพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ เมื่อพิจารณาประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ อันเป็นบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการกระทำของบุคคลที่อาจจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นในบ้านเมือง อันเป็นการคุ้มครองความสงบสุขของประชาชน บทบัญญัติดังกล่าวมิได้มุ่งหมายหรือมีลักษณะเป็นการขัดขวางการใช้สิทธิและหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ แต่อย่างใด

ประเด็นที่สอง พระราชบัญญัติจรรยาท่างบ ก.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๒๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติจรรยาท่างบ ก.ศ. ๒๕๒๒ เป็นกฎหมายที่บัญญัติเกี่ยวกับการจรรยาและเป็นกฎหมายที่จำเป็นที่รัฐต้องใช้เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนบนถนนโดยกำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยและลดอันตรายที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้ขับขี่ ผู้โดยสาร เพื่อให้การจราจรมีความปลอดภัยแก่ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ทั้งเป็นกฎหมายที่กำหนดลักษณะการกระทำที่เป็นความผิดและโทษอันเป็นความรับผิดชอบทางอาญาไว้โดยมาตรา ๑๑๔ ให้การกระทำที่เป็นความผิดต้องเป็นลักษณะกีดขวางการจราจร เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานจราจร และกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตไว้ด้วยว่าต้องมีเหตุอันจำเป็นและเป็นการชั่วคราวเท่านั้น ส่วนมาตรา ๑๒๘ ให้การกระทำที่เป็นความผิดต้องเป็นการกระทำบนทางอันอาจทำให้เกิดอันตรายหรือเสียหาย เมื่อบทบัญญัติทั้งสองมาตรากำหนดให้การกระทำที่เป็นการกีดขวางการจราจรหรืออาจทำให้เกิดอันตรายหรือเสียหาย ซึ่งการกระทำดังกล่าวกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนอันเป็นประโยชน์ส่วนรวม เป็นความผิดที่ต้องรับโทษทางอาญา บทบัญญัติทั้งสองมาตราก็มีวัตถุประสงค์ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน เพื่อคุ้มครองประชาชนให้มีความปลอดภัยในชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน ซึ่งสอดคล้องกับการคุ้มครองความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ และการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของผู้ชุมนุมตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ส่วนเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ตามมาตรา ๖๓ อาจถูกจำกัดได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญและยังต้องอยู่ในกรอบของกฎหมายอื่นด้วย พระราชบัญญัติจรรยาท่างบ ก.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๒๘ จึงเป็นบทบัญญัติที่เป็นไปตามเงื่อนไขที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ บัญญัติไว้ กล่าวคือ เป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และกระทำเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เป็นบทบัญญัติที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง และไม่กระทบกระเทือนต่อสาระสำคัญของเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ตามมาตรา ๖๓ อีกทั้งไม่กระทบกระเทือนต่อสาระสำคัญของสิทธิของบุคคลในการต่อต้านโดยสันติวิธีซึ่งการกระทำใด ๆ ที่เป็นไปเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และมีได้เป็นการขัดแย้งต่อหน้าที่ของบุคคลในการพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐

๔. ผลคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญจึงวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๒๘ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐

องค์คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ นายจรัญ ภักดีธนากุล นายจรูญ อินทจาร นายเฉลิมพล เอกอรุ นายชัช ชลวร นายนุรักษ์ มาประณีต นายบุญส่ง กุลบุปผา นายสุพจน์ ไข่มุกด์ และ นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๑๑๘ ก วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน

นายบท นามบุตร

นางนันทน์ภัส ปัญญวานันท์ รักษาราชการแทน ผอ.สค.๑

พันโท ภาคภูมิ ศิลารัตน์ ผู้เชี่ยวชาญ ฯ

ย่อโดย นายบท นามบุตร

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๑